

عرفی شدن و زندگی روزمره

مقاله «عرفی شدن و زندگی روزمره» را عباس وریج کاظمی و مهدی فرجی نوشته‌اند و در شماره ۲۱ نامه علوم اجتماعی در سال ۱۳۸۲ منتشر شده است.

مقاله حاضر به تحلیل سطوح عرفی شدن جامعه ایران در سه سطح کلان، میانه و خرد می‌پردازد. ایده اصلی مقاله این است که در سطح کلان شاهد عرفی شدن در قلمرو سیستم هستیم. اما در قلمرو زیست-جهان و حوزه خصوصی و همومی، دین حضور فعال دارد. در سطح میانی نیز باید بین دین سازمانی و دین در حوزه عمومی مردم تفاوت قائل شد. در سطح کنش‌های فردی، باورها و انگیزش‌های مذهبی، همچنان نقش قابل‌ملاحظه‌ای در جهت‌دهی به کنش‌های مردم ایفا می‌کند. در عین حال مردم تمایل دارند میان کنش‌های دینی که آزادانه در زیست-جهان شکل می‌گیرد با کنش‌هایی که از بالا و در قلمرو رسمی تجلی می‌یابد تفاوت گذارند. به‌طور خلاصه فرآیند عرفی شدن در سطح کلان جدی‌تر و چشمگیرتر است. نتیجه آنکه برای دینی شدن مجدد قلمرو زندگی، ضمن پرهیز از سازمانی کردن عناصر دینی باید به خروج آن‌ها از قلمرو سیستم و ارتباطی کردن مجدد آن‌ها همت گماشت.

لینک دریافت مقاله از نامه علوم اجتماعی